

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. juli 1999

om Italiens støtte til Sangalli Manfredonia Vetro

(meddelt under nummer K(1999) 2895)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØF-relevant tekst)

(2000/369/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler⁽¹⁾ og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 10. februar 1998 (der blev registreret den 11.2.1998 under nr. A/31060) modtog Kommissionen en klage fra en konkurrent over den støtte, de italienske myndigheder agtede at yde selskabet Sangalli Vetro SpA til opførelse af en planglasfabrik i Manfredonia i Syditalien. Ifølge konkurrenten skulle støtten ydes gennem salg af grunde til priser under markedspriserne, vederlagsfrit anlæg af infrastrukturer, investeringsstøtte med en intensitet, der lå over den, der er fastsat i den gældende ordning for støtte med regionalt sigte, tilskud

for hver ansat arbejdstager og støttelettelse og nedsatte socialsikringsbidrag. Ved brev af 25. september 1998 indgav en anden fabrikant af planglas en ny klage over samme støtteforanstaltninger.

(2) Ved brev af 18. februar 1998, 27. april, 17. juli og 27. oktober 1998 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om nøjagtige oplysninger om de pågældende foranstaltninger. De italienske myndigheder svarede ved brev af 6. maj 1998.

(3) Da der ikke fremkom tilstrækkelig nøjagtige oplysninger fra de italienske myndigheder, og da Kommissionen nærede tvivl om, hvorvidt den pågældende støtte var forenelig med fællesmarkedet, besluttede den den 22. december 1998 at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, og at påbyde den italienske regering at besvare forespørgslerne. Kommissionen underrettede den italienske regering herom ved brev af 27. januar 1999 (SG(99)D/686) og opfordrede ved offentliggørelse af brevet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ andre interesserede til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende støtte.

⁽¹⁾ EFT C 92 af 1.4.1999, s. 5.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

- (4) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra Sangalli Vetro SpA, fra det støttemodtagende selskab Sangalli Manfredonia Vetro Srl, fra Enisud og fra et selskab, der agter at nedsætte sig i Manfredonia i samme industriområde som Sangalli Vetro, og har videresendt dem til den italienske regering, for at denne kunne få mulighed for at fremsætte sine bemærkninger, som Kommissionen modtog ved brev af 4. juni 1999.

II. BESKRIVELSE AF STØTTEN

II.1. Modtageren

- (5) Selskabet Sangalli Manfredonia Vetro Srl (herefter benævnt »Sangalli«) er oprettet den 30. januar 1998 med hjemsted i Foggia (Puglia, Italien). Sangalli kontrolleres af selskabet Sangalli Vetro SpA (herefter benævnt »Sangalli SpA«). Sangalli-koncernen arbejder i sektoren for forarbejdning af planglas, idet den erhverver råstoffet fra storproducenter af planglas i de forskellige lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
- (6) Sangalli er en mellemstor virksomhed i ifølge kriterierne i Kommissionens henstilling vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder⁽³⁾. Selskabet vil ved indgangen til 2001 have 197 ansatte og besidde aktiver på 217 mio. ITL.
- (7) Også koncernen Sangalli Vetro er en mellemstor virksomhed ifølge kriterierne i den i punkt 6 omtalte henstilling. Koncernen har 231 ansatte og en konsolideret omsætning pr. 31. december 1997 på 65,460 mia. ITL.

II.2. Foranstaltninger, der er omfattet af nærværende procedure

- (8) De foranstaltninger, over for hvilke proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, blev indledt, er følgende:
- selskabet Agricoltura SpA's salg af grunde til selskabet Sangalli til en pris, der ikke skønnes at svare til markedsprisen. I den forbindelse var Kommissionen ikke i besiddelse af nøjagtige oplysninger om sælgeren, om priserne og om priserne på det pågældende marked
 - de tilskud, som de regionale og/eller nationale myndigheder skulle have ydet Sangalli og andre selskaber til anlæg af infrastrukturer i investeringsområdet. Kommissionen

var nemlig ikke i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at kortlægge infrastrukturenes art og til at efterse, at de ikke blev anlagt udelukkende til fordel for Sangalli-projektet

- den investeringsstøtte til opførelse af en ny planglasfabrik, som den italienske regering skulle have ydet til Sangalli. Da der er tale om en støtteberettiget region fremhævede Kommissionen, at de italienske myndigheder på intet tidspunkt havde angivet det nøjagtige retsgrundlag for de pågældende foranstaltninger, og at vækstudsigterne for markedet som belyst af klagerne ikke var af en sådan art, at de kunne danne grundlag for en kapacitetsforøgelse
- de bidrag på 50 mio. ITL pr. ansat, som Enisud skulle have givet selskabet Sangalli, idet Kommissionen ikke kunne udelukke, at der var tale om statsstøtte
- støtte i form af skattelettelse og nedsatte socialsikringsbidrag, idet Kommissionen ikke var i stand til at fastslå, om de indgik i en godkendt ordning.

III.1. De italienske myndigheders svar på iværksættelsen af proceduren efter artikel 88, stk. 2

- (9) Den 18. december 1998 solgte det privatretlige selskab Agricoltura SpA (herefter benævnt »Agricoltura«) grunde (på i alt 206 563 m²) i industriområdet i Mattinata og Monte Sant'Angelo (herefter benævnt »Manfredonia«). De italienske myndigheder hævder, at den pris, selskabet Sangalli betalte, er højere end den pris, som blev fastsat ved en syns- og skønforretning, der blev foretaget af et uafhængigt selskab den 31. maj 1996, for grunde, der grænser op til dem, der er omfattet af det pågældende salg. I overensstemmelse med punkt II.3 i Kommissionens meddelelse om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger⁽⁴⁾ skulle salget derfor ikke anmeldes, idet det ikke indeholdt statsstøtteelementer som omhandlet i traktaten. Oven i købet ligger den betalte pris over den, der på samme tid blev betalt af andre investorer for tilgrænsende grunde.
- (10) De infrastrukturer, der skal anlægges på investeringsstedet, vil blive anvendt i fællig af alle virksomhederne i industriområdet i Manfredonia. Der er nemlig tale om et distributionsnet for drikkevand og et centralanlæg for rensning og behandling af spildevand samt vejnet og fælles markeringsområder i industriområdet. De infrastrukturer, der udelukkende skal benyttes af selskabet Sangalli, såsom byggemodning og tilslutning til elnettet,

⁽³⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT C 209 af 7.7.1997, s. 3.

betales alene af selskabet. I øvrigt har de italienske myndigheder meddelt, at Consorzio per lo Sviluppo Industriale ASI (konsortiet for industriudvikling — herefter benævnt »Consorzio«), der forvalter industrigrundene og infrastrukturarbejderne, endnu ikke har fastsat størrelsen på den leje, som virksomhederne i området skal betale for brug af de fælles infrastrukturer. De italienske myndigheder har dog anført, at som offentligt økonomisk selskab skal Consorzio anvende tariffer, der i det mindste dækker udgifterne. Tarifferne vil blive opført på en prisliste, der vedtages ved en intern forordning, der skal anvendes på alle virksomheder i industriområdet i Manfredonia.

(11) Med hensyn til markedssituationen for planglas har de italienske myndigheder fremsendt oplysninger, der skal vise, at det italienske marked og EF-markedet for planglas ikke præges af overkapacitet. Tværtimod skulle der være tale om en vækst på ca. 2 % om året som følge af den stadig mere udbredte anvendelse af planglas og andre glastyper. Dette skulle fremgå af, at andre planglasfabrikanter er i færd med at oprette fælles datterselskaber i andre europæiske lande. Ifølge de italienske myndigheder er klagerens vigtigste bevæggrund for at henvende sig til Kommissionen, at Sangalli-koncernen efter opførelsen af den nye fabrik i Manfredonia ikke længere vil være nødt til at købe råstoffet hos dem. I den forbindelse har de italienske myndigheder fremsendt Sangalli-koncernens konkurrenters prisliste og salgsvilkår.

(12) Investeringsstøtten på 135,6 mia. ITL over for ikke-diskonterede støtteberettigede udgifter på 191 mia. ITL. Dette beløb skulle svare til en intensitet på 40 % N SÆ, hvortil kommer 15 % BSÆ, der tillades i investeringsområdet (mål 1, afsnit B), og det er beregnet i overensstemmelse med det gældende ministerielle dekret⁽⁵⁾.

(13) De italienske myndigheder har meddelt, at aktieselskabet Manfredonia Sviluppo i Foggia (Puglia) den 2. maj 1998 til det behørigt italienske ministerium indgav selskabet Sangalli ansøgning om at deltage i »Contratto d'Area

Manfredonia«⁽⁶⁾, et instrument, der anvendes i forbindelse med den i lov nr. 488 af 19. december 1992⁽⁷⁾ omhandlede ordning med regionalt sigte. Sangallis projekt blev godkendt den 15. juli 1998. Den i lov nr. 488/92 omhandlede ordning og instrumentet »Contratto d'Area« blev godkendt henholdsvis ved beslutning af 30. juni 1997 (skrivelse SG(97) D/4949) og 22. december 1998 (skrivelse SG(99) D/1119).

(14) Selskabet Enisud SpA (herefter benævnt »Enisud«) og Sangalli undertegnede den 7. maj 1998 en aftale om ansættelse af op til 45 arbejdstagere, der hidtil havde været ansat i selskaber i ENI-koncern, der er under afståelse. For hver af de tidligere ENI-arbejdstagere, der ansættes, har Enisud forpligtet sig til at udbetale 50 mio. ITL (25 826 EUR). Denne aftale blev ikke meddelt Kommissionen i årsberetningen om Enisuds støtteforanstaltninger, eftersom Sangalli endnu ikke har antaget nogen af de tidligere ENI-arbejdstagere og kun vil ansætte dem, der kan opfylde de faglige krav. Endvidere gør de italienske myndigheder opmærksom på, at Kommissionen ved brev af 10. maj 1994 erkendte, at Enisuds virke svarer til det, der omhandles i beslutning 92/266/EF⁽⁸⁾ om de franske offentlige industrikoncerner, og at de pågældende foranstaltninger ikke faldt ind under anvendelsesområdet for artikel 87, stk. 1.

(15) De italienske myndigheder har anført, at nedsættelserne af de sociale sikringsbidrag af almindelig art endnu ikke er indrømmet Sangalli, og at de offentlige myndigheder, om så var, ville overholde aftalen »Pagliarini/Van Miert« af 1. marts 1995, som forlænget ved beslutning af 31. marts 1998 (skrivelse SG(98) D/2708 af 1. april 1998).

III.2. Bemærkninger fra interesserede parter og italienske bemærkninger

(16) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra Associazione degli Industriali di Capitanata (herefter benævnt »Associazione«) i Foggia (Puglia), fra Sangalli SpA og fra selskabet Sangalli og fra Enisud.

⁽⁶⁾ Manfredonia-aftalen blev undertegnet den 4. marts 1998. Undersøgelsen af, om de forskellige projekter var støtteberettigede, blev fuldført den 15. juli 1998. Blandt de godkende projekter var projektet vedrørende Sangalli Vetro.

⁽⁷⁾ På grundlag af beslutningen af 21. maj 1997 om statsstøttesag 27A/97, der blev meddelt Italien ved brev af 30. juni 1997 (ref. SG(97)D/4949), godkendte Kommissionen den i lov nr. 488/92 omhandlede ordning. Ved beslutning af 21. december 1998 om statsstøttesag 810/97, der blev meddelt Italien ved brev af 9. februar 1999, godkendte Kommissionen ligeledes instrumenterne til gennemførelse af lov nr. 488/92, herunder »Contratto d'Area«.

⁽⁸⁾ EFT L 138 af 21.5.1992, s. 24.

⁽⁵⁾ Industriministeriets cirkulære nr. 234363 af 20. november 1997, som ændret ved cirkulære nr. 9000043 af 5. februar 1998.

(17) Associazione understreger, at Sangalli-projektet, der indgår i »Contratto d'Area« for Manfredonia, er af stor betydning for regionen Puglia. Med åbningen af den nye fabrik skabes der 500 nye direkte og indirekte arbejdspladser, og desuden vil andre SMV blive tilskyndet til at slå sig ned i regionen. Det, at Sangalli selv skal fremstille råstoffet, glas, som det hidtil kun har forarbejdet, vil endvidere skærpe konkurrencen i fællesmarkedet i en sektor, hvor markedet beherskes af nogle få.

(18) Støttemodtageren har ligeledes beskrevet markedssituationen for planglas i Europa og i Italien. Ifølge dens skøn vil produktionen i 2001 (uden hensyn til Sangalli) være på 950 000 t over for en efterspørgsel på 1 058 000 t. Sangalli begrundes desuden sin investering med, at det er nødvendigt, at den selv fremstiller det planglas, som den for øjeblikket får fra de store europæiske fabrikker, og den har givet nærmere oplysninger om de fremtidige salgsstrategier. Derudover har den gennemgået procedurens forskellige punkter ud fra de samme begrundelser som de italienske myndigheder.

(19) Enisud tilslutter sig de italienske myndigheds holdning, ifølge hvilken den aftale, der er indgået mellem Sangalli og Enisud er frivillig, og bekræfter, at førstnævnte endnu ikke har ansat nogen tidligere ENI-arbejdsgæster. Enisud gør endvidere gældende, at ENI-koncernens industrielle omstilling ifølge ovennævnte meddelelse af 10. maj 1994 fra GD IV ikke indeholder statsstøtteelementer. Dette er ligeledes blevet bekræftet af de vurderinger, Kommissionen hidtil har foretaget af årsberetningerne fra Enisud, som desuden anfører, at ingen tidligere ENI-arbejdsgæster på trods af dens indgriben til fremme af projektet Contratto d'Area i Manfredonia (80 virksomheder til 1 400 mia. ITL og 4 000 forventede arbejdspladser) er blevet ansat af nogen af de industrivirksomheder, der har slået sig ned i Manfredonia-området.

(20) I sit svar på bemærkningerne fra interesserede parter har Italien bekræftet, at det tilslutter sig de bemærkninger, der er fremkommet under proceduren.

IV. VURDERING AF STØTTEN

(21) I traktatens artikel 87, stk. 1, og i EØF-aftalens artikel 61, stk. 1, knæses det princip, at bortset fra de i traktaten hjemlede undtagelser er statsstøtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begun-

stige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(22) Proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, har gjort det muligt for Kommissionen at fastslå, at en del af de foranstaltninger, der er omfattet af nærværende undersøgelse, ikke indeholder støtteelementer, som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, eller i EØF-aftalens artikel 61, stk. 1, og at støtten til nyinvestering er i overensstemmelse med en godkendt ordning. Derimod vil skattelettelserne og nedsættelserne af de sociale sikringsbidrag til fordel for modtageren ikke være forenelige med fællesmarkedet, da de ikke er omfattet af en godkendt ordning.

IV.1. Salget af grunde

(23) Agricoltura er et privatretligt offentligt selskab. Den 18. december 1998 solgte Sangalli grunde på 206 563 m² i Agricolturas område til en pris af 15 000 ITL per m². Arbejderne i forbindelse med rydning og udbedring af de skader, Agricolturas forurenende virke har forvoldt, bekostes af dette selskab. Denne afholdelse af udgifter er tidsbegrænset (til 12 måneder efter salget) og beløbet skal svare til de reelle udgifter.

(24) Kommissionen finder, at den pris, Sangalli betalte, svarer til markedsprisen. De italienske myndigheder har fremlagt en syns- og skønsforretning fra den 31. maj 1996, der er foretaget af en uafhængig rådgivningsvirksomhed. På grundlag af denne undersøgelse var kvadratmeterprisen på det pågældende tidspunkt 12 000 ITL. De italienske myndigheder har også fremlagt andre aftaler om salg af grunde i udstykninger i samme område, men af mindre omfang end den af Sangalli erhvervede. Det drejer sig om aftaler, der for nylig er indgået mellem Agricoltura og andre virksomheder om salg af grunde til en pris på 12 000 ITL per m² og på samme vilkår som dem, der gjaldt for Sangalli. Agricoltura påtager sig nemlig at afholde udgifterne til rydning og byggemodning inden for samme tidsfrist. Salgvilkårene er derfor mindre gunstige for Sangalli end for de virksomheder, der opkøbte tilgrænsende grunde, eftersom udgifterne til byggemodning af dens grund (der er større end de øvrige) er højere.

(25) Kommissionen uddrager heraf i overensstemmelse med punkt II., nr. 3, litra b), i Kommissionens meddelelse om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger⁽⁹⁾, at salget ikke indeholder statsstøtteelementer, da det er sket på grundlag af den pris, der er fastsat ved en uafhængig syns- og skønsforretning, og denne pris svarer til markedsprisen på salgstidspunktet.

IV.2. Anlæg af infrastrukturer på investeringsstedet

(26) De infrastrukturer, hvortil udgifterne afholdes af Consorzio, anlægges ganske rigtigt til fordel for alle virksomheder i området. Ifølge oplysningerne fra de italienske myndigheder er der tale om distributionsnettet for drikkevand og det centrale anlæg for rensning og behandling af spildevand, samt fælles tilslutningsveje og parkeringspladser i industriområdet.

(27) For så vidt angår anvendelsen af disse infrastrukturer anførte de italienske myndigheder ved brev af 6. juni 1999, at lejerne dækker udgifterne til de opførte anlæg. Som anført i aftalen mellem Consorzio og Sangalli vil lejerne for brug af infrastrukturerne i øvrigt blive fastsat ved Consorzios interne forordning, som finder ens anvendelse på alle de pågældende virksomheder.

(28) Udgifterne til de infrastrukturer, som udelukkende er til gavn for Sangalli, såsom tilslutning til elnettet og byggeomdningsarbejder i udstykningerne, påhviler udelukkende selskabet.

(29) Ud fra ovenstående betragtninger finder Kommissionen, at ovennævnte infrastrukturer er fælles for alle virksomhederne i industriområdet i Manfredonia, at de ikke vil blive stillet vederlagsfrit til rådighed, og at lejerne vil blive fastsat således, at de dækker de afholdte udgifter fuldt ud. Endvidere vil lejerne være ens for alle disse virksomheder. Eftersom udgifterne til de infrastrukturer, der udelukkende er til gavn for enkelte virksomheder, herunder Sangalli, udelukkende afholdes af disse, anlægges Kommissionen den betragtning, at der ikke er tale om selektiv støtte til fordel for Sangalli. Anlægget af infrastrukturer falder således uden for anvendelsesområdet for traktatens artikel 87, stk. 1.

IV.3. Sektoren for planglas og gennemførlighedsundersøgelsen vedrørende Sangalli-projektet

(30) De italienske myndigheder har i forbindelse med støtten til nyinvestering fremsendt gennemførlighedsundersøgelsen vedrørende Sangalli-projektet. I 2002 vil virksomheden Sangalli fremstille brutto 185 000 t, svarende til netto 160 000 t »flat glass«⁽¹⁰⁾ med tykkelser på 2 til 20 mm og af forskellig størrelse. Størstedelen af denne produktion (ca. 100 000 t) skal anvendes af Sangallikoncernen, 60 000 t vil blive kastet på markedet, heraf 60 % på hjemmemarkedet, og 40 % vil blive udført til Grækenland og Østeuropa.

(31) Som allerede anført ved iværksættelsen af nærværende procedure er det pågældende marked markedet for planglas, der fremstilles ved den såkaldte float-proces, der blev udviklet i 60'erne af selskabet Pilkington plc. Ved denne proces kan der fremstilles glas, som ikke behøver nogen form for polering eller finslibning og derfor kan skæres op og sælges direkte. For tiden er det den proces, de største af sektorens fabrikanter anvender mest. Det således fremstillede planglas anvendes derpå til fremstilling af glas til byggeri, isolering og befæstning.

(32) EF-markedet for planglas er fordelt mellem et begrænset antal større virksomheder⁽¹¹⁾, som på trods af kraftig ekspansion i Østeuropa fortsat afsætter størstedelen af deres varer på EF-markedet⁽¹²⁾. Ifølge de største EF-producenter af planglas var markedet i 1997 efter års krise præget af et opsving i efterspørgslen. De nye investeringer fandt dog fortrinsvis sted i Østeuropa og Latinamerika. Ifølge samme kilder blev der i 1997 foretaget en af de største interne omstruktureringer med tab af arbejdspladser og ordrer, hvorfor udsigterne til et opsving er ret beskedne⁽¹³⁾ på et marked, der stadig er præget af overkapacitet.

⁽¹⁰⁾ Planglas, der fremstilles ved »float-processen«.

⁽¹¹⁾ Ifølge tidsskriftet »Industrial Minerals« (december 1997), er markedet for planglas, der fremstilles i Europa, fordelt mellem følgende virksomheder: Pilkington 25 %, Glaverbel 18 %, Saint Gobain 29 %, Guardian 12 %, PPG 8 %, Sisecam 6 % og Euroglas 2 %.

⁽¹²⁾ Dette gælder Pilkington plc; Saint Gobain og Glaverbel. Netsted: www.pilkington.com; www.saint-gobain.com og www.glaverbel.com, den 28.11.1998.

⁽¹³⁾ Pilkington Annual Report 1996/97 og 1998, netsted: www.pilkington.com/finance; Annual Report 1997, Groupe performance www.glaverbel.com, den 28.11.1998.

⁽⁹⁾ EFT C 209 af 10.7.1997, s. 3.

- (33) Kommissionen konstaterer, at foreteelser som intern omstrukturering og flytning til de østeuropæiske lande ifølge »Panorama dell'industria comunitaria«⁽¹⁴⁾ skyldes, at glassektoren i 1997 var inde i en periode med omlægning, og virksomhederne reagerede på de store svingninger på verdensmarkedet ved at investere i lande med lave omkostninger for at kunne drage fordel af gunstigere produktionsforhold. Dette er ikke et bevis på, at EF-markedet for planglas er et marked, hvor kapaciteten overstiger behovet.
- (34) Ifølge en undersøgelse af dette marked⁽¹⁵⁾, der er foretaget af en uafhængig organisation, er der nemlig i glassektoren traditionelt tendens til en vækst i efterspørgslen på verdensplan på 2-3 % om året. I de sidste 20 år har tendensen været på 4,4 % i Europa. I Den Europæiske Union, særlig i planglassektoren, er udsigterne for efterspørgselstendensen følgende: + 3,2 % i 1998, + 4,6 % i 1999, + 2,9 % i 2000, + 4,3 % i 2001, + 2,7 % i 2002 og + 4,0 % i 2003, hvilket svarer til en gennemsnitsvækst i efterspørgslen på 3,6 % i hele tidsrummet.
- (35) Sektorens virksomheder forventer for deres vedkommende for tidsrummet 1998-2000 en vækst i efterspørgslen på 2-3 % om året. I deres årsberetninger taler alle de større virksomheder om »utilstrækkelig kapacitet for tiden« (Glaverbel 1998)⁽¹⁶⁾, eller de hævder, at i forhold til det tilsvarende tidsrum i 1998 har 1999 en realudvikling på + 4,3 % (Saint-Gobain 1999)⁽¹⁷⁾, eller at det samlede forbrug af planglas i De 15's Europa stiger med 4 %, hvilket er mere end væksten i BNP, og at forbruget af glas i 1999 forventes at have samme tendens⁽¹⁸⁾. Dette optimistiske syn på markedstendenserne bekræftes i øvrigt af, at Guardian som omhandlet i Kommissionens beslutning af 7. august 1998 om Glaverbels erhvervelse af PPG Industries Inc. inden for de seneste fem år har opført en ny fabrik i Tyskland. Der bebudes opførelser af nye planglasfabrikker i Italien, Spanien, Grækenland, Det Forenede Kongerige (hovedsagelig af fabrikker, der allerede er på markedet, men også af en ny mulig konkurrent til Sangalli)⁽¹⁹⁾. Dette blev for nylig bekræftet i en rapport, som Den Europæiske Gruppe af Planglasfabrikker (GEPVP) har forelagt Kommissionen, og ifølge hvilken Saint Gobain vil åbne en ny fabrik i slutningen af 1999 i Det Forenede Kongerige, Glaverbel og Pilkington vil åbne en anden i Spanien midt i 2000, Interpane i Frankrig og Sangalli i Italien i slutningen af 2000, alle med samme produktionskapacitet på 500 t om dagen (185 000 bruttotons om året).
- (36) Som konklusion kan det anføres, at den europæiske sektor for planglas ikke er i krise, hvilket forklarer de fremtidige investeringer, der påtænkes af de større virksomheder i sektoren. For så vidt angår endvidere det italienske marked for planglas, synes vilkårene for en stærk vækst i efterspørgslen fortsat at bestå takket være åbningen af en ny Fiat-fabrik i Melfi (Puglia) og Alfa Romeos koncentration i Napoli (Campania).
- (37) For så vidt angår sektoren for forarbejdet glas, hvor Sangalli SpA arbejder, finder Kommissionen, at virksomhedens markedsandel (der er tale om en mellemstor virksomhed) er af en sådan størrelse, at det kan udelukkes, at støtten giver anledning til alvorlige konkurrencefordrejninger på dette marked.
- (38) På baggrund af ovenstående betragtninger konkluderer Kommissionen, at Sangalli-projektet er et lødigt projekt. For det første er over 60 % af Manfredonia-fabrikens produktion beregnet til forbrug i Sangalli-koncernen. Det fremgår af Sangalli-koncernens aftaler om levering af planglas, der er fremsendt af de italienske myndigheder, at de vilkår og priser, der anvendes af koncernens leverandører (Saint Gobain, Pilkington plc og Glaverbel) ikke er konkurrencedygtige, og at Sangalli ikke kan genforhandle dem. Den nye fabrik i Manfredonia skulle således gøre Sangalli-koncernen uafhængig af dens leverandører og gøre det muligt for den på længere sigt at opnå større fortjenester. For det andet udgør produktionen til markedet kun 1 % af efterspørgslen i sektoren på europæisk plan⁽²⁰⁾. Kommissionen skal bemærke, at ikke blot er markedet i Syditalien i stærk vækst, men at Manfredonia ligger meget tæt på Grækenland og Balkan, hvor der kan ventes stærkt stigende efterspørgsel, hvorfor det kan udledes, at produktionen til hjemmemarkedet og det europæiske marked svarer til en effektiv og reel efterspørgsel.

(14) GD III, Eurostat, Panorama dell'industria comunitaria, 1997. Vol. I, s. 9-8 til 9-14.

(15) Undersøgelse foretaget af Frost & Sullivan Market Research i 1997.

(16) Tale af Luc Willame, Glaverbels administrerende direktør, på aktionærernes generalforsamling den 27.5.1998. Kilde: <http://www.glaverbel.com>. den 28.11.1998.

(17) <http://www.saint-gobain.com>, Pressemeldelse den 15.6.1999.

(18) Glaverbel 1998 Annual Report, »Management Report«, kapitlet »European glass consumption up«. Kilde: <http://www.glaverbel.com>. den 14.6.1999.

(19) Punkt 22 i beslutning af 7.8.1998, hvori det erklæres, at fusionen af sag IV/M.1230 — Glaverbel/PPG (EFT C 282 af 11.9.1998, s. 2), er forenelig med fællesmarkedet.

(20) Ifølge Glasfabrikantsammenslutningens overslag er den forventede efterspørgsel i Den Europæiske Union på 6 390 mio. t i 2000 og 7 180 mio. t i 2001.

IV.4. Støtten med regionalt sigte

(39) De oplysninger, de italienske myndigheder har fremsendt som led i nærværende procedure, har gjort det muligt for Kommissionen at konkludere, at Italien i forbindelse med ydelsen af et tilskud svarende til 70 % brutto af udgifterne til nyinvesteringer til fordel for Sangalli i Manfredonia har overholdt lov nr. 488/92. Tilskuddet til fordel for nævnte selskab på 135,630 mia. ITL, der skal udbetales i tre årsrater af ens størrelse, i forbindelse med tilskudsberettigede udgifter på 191 mia. ⁽²¹⁾ svarer nemlig til den højeste intensitet, der tillades i lov nr. 488/92 (40 % NSÆ + 15 % BSÆ) i investeringsområdet (artikel 87, stk. 3, litra a) ⁽²²⁾ for en mellemstor virksomhed som støttemodtageren (jf. punkt II.1).

(40) Støtten er også i overensstemmelse med instrumentet til gennemførelse af lov nr. 488/92, »Contratto d'Area« (herefter benævnt »contratto«) ⁽²³⁾. Contratto har til formål at fremme nye iværksættertiltag og skabe beskæftigelse i industrisektoren, landbrugssektoren, servicesektoren og turistsektoren. I overensstemmelse med støtteordningerne med regionalt sigte yder de offentlige myndigheder tilskud til fordel for investeringer, der er teknisk, økonomisk og finansielt lødige, og som for egen regning nyder godt af gunstige vilkår i kreditinstitutterne ⁽²⁴⁾.

(41) Den pågældende regionalstøtte var, selv om den nåede op på den grænse, der er fastsat i de for flere sektorer gældende bestemmelser om regionalstøtte til store investeringsprojekter ⁽²⁵⁾, ikke omfattet af den heri fastsatte anmeldelsespligt. Italien bevilgede nemlig formelt Sangalli den pågældende støtte den 15. juli 1998, der ligger forud for datoen for bestemmelsernes ikrafttræden.

(42) På grundlag af oplysningerne i betragtning 30-38 samt ovenomtalte gennemførlighedsundersøgelse, som Sangalli har forelagt de italienske myndigheder, finder Kommissionen, at Sangalli-projektet er lødigt. Endvidere ser det ud til, at udsigterne og vilkårene for finansiering til fordel for Sangalli med henblik på dettes bidrag til projektet, svarende til 25 % af investeringen, er passende. For så vidt angår endelig jobskabelse, bemærker Kommissionen,

at nævnte projekt giver anledning til oprettelse af 197 direkte arbejdspladser (ledere og arbejdere) og 306 indirekte. Sangalli vil nemlig dække sit behov for råstoffer (særlig de sandarter, glas består af) og tjenesteydelser (vej- og søtransport) på stedet.

(43) Kommissionen kan derfor i det foreliggende tilfælde konstatere, at de italienske myndigheders regionalstøtte til fordel for Sangalli overholder bestemmelserne og intensiteterne i lov nr. 488/92, som er en ordning, Kommissionen tidligere har godkendt.

IV.5. Det af Enisud udbetalte bidrag for hver ansat arbejdstager

(44) Ved brev af 10. maj 1994 erklærede Kommissionen, at i lighed med, hvad den var nået frem til i beslutning 92/266/EØF ⁽²⁶⁾, udgør Enisuds omstillingsvirksomhed ikke en statsstøtteforanstaltning som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Som krævet i dette brev skal de italienske myndigheder hvert år fremlægge en årsberetning om Enisuds omstillingsvirksomhed ⁽²⁷⁾, for at det kan påses, at der ikke anvendes statsmidler. Hidtil har de italienske myndigheder regelmæssigt indsendt nævnte beretning, og Kommissionen har aldrig givet udtryk for, at den nærede tvivl om, at Enisuds omstillingsforanstaltninger ikke var statsstøtte.

(45) Selskabet Enisud hører under ENI-koncernen. Siden december 1995 har koncernen været i gang med privatisering ⁽²⁸⁾. I dag ejer finansministeriet kun en aktiemajoritet (36,3 %) ⁽²⁹⁾. Intet medlem af ENI-virksomhedens bestyrelse udnævnes af staten, og for så vidt angår omstillingsvirksomheden, er kontrolorganerne ikke forbundet med den offentlige forvaltning.

(46) Omstillingsvirksomheden består især i at finde en arbejdsplads til de af koncernens ansatte, der for tiden er uden arbejde (under løntilskudsfond eller under tilrådgighedsstillelsesordning), og at fremme industritiltag i de områder, hvor ENI-koncernen har lukket sine virksomheder. Udgifterne til denne virksomhed har hidtil været afholdt af koncernen ⁽³⁰⁾, og de udgør 0,28 % af selskabets egenkapital (selvfinansiering).

⁽²¹⁾ De tilskudsberettigede udgifter fordeler sig således: 5 % til undersøgelser (9,5 mia.), 3 % til grunde (5,5 mia.), 20 % til bygninger (43,3 mia.) og 72 % til udstyr (132,6 mia.).

⁽²²⁾ Jf. beslutning af 21. maj 1997 om statsstøttesag 27A/97, hvori anføres regionernes intensiteter, artikel 88, stk. 3, litra a). (EFT C 242 af 8.8.1997).

⁽²³⁾ Se fodnote 7.

⁽²⁴⁾ Se fodnote 6.

⁽²⁵⁾ EFT C 107 af 7.4.1998, s. 7.

⁽²⁶⁾ Se fodnote 8.

⁽²⁷⁾ Se bl.a. årsberetningen for 1997/98, der blev tilsendt Kommissionen som led i kontrollen med omstillingsvirksomheden (dokument, der blev registreret den 18.11.1998 A/38296).

⁽²⁸⁾ Siden 1995 er ENI-aktierne også børsnoterede.

⁽²⁹⁾ Jf. <http://www.eni.it> af 28.6.1999.

⁽³⁰⁾ Ifølge ENI's overslag i beretningen vil de samlede omstillingsudgifter andrage 100 mia. ITL, og de vil fortsætte indtil udgangen af 2000.

- (47) Kommissionen kan derfor konkludere, at det bidrag på 50 mio. ITL for hver arbejdstager, der udbetales de virksomheder, der ansætter tidligere ENI-arbejdstagere, ikke falder inden for anvendelsesområdet for traktatens artikel 87, stk. 1. Eftersom de anvendte midler ikke er statsmidler, og ENI-koncernen selv bestemmer, hvilken politik for genansættelse af arbejdstagere der skal føres, kan den pågældende støtteforanstaltning nemlig ikke anses for at være statsstøtte.
- (48) Ved procedurens iværksættelse havde Kommissionen givet udtryk for, at den nærede tvivl med hensyn til støtteforanstaltningen til fordel for Sangalli, fordi den ikke var nævnt i årsberetningen for tidsrummet 1997-oktober 1998. De italienske myndigheder, ENI og støttemodtageren har bekræftet, at støtteforanstaltningen ikke var omtalt i årsberetningen, fordi Sangalli ikke havde foretaget nogen ansættelser; Kommissionens tvivl er således bortvejret.
- IV.6. Nedsættelser af sociale sikringsbidrag af almindelig art**
- (49) I svarbrevet i forbindelse med procedurens iværksættelse hævder de italienske myndigheder, at skulle de indrømme nedsættelser af sociale sikringsbidrag af almindelig art til fordel for selskabet Sangalli, ville de gøre det i overensstemmelse med Pagliarini/Van Miert-aftalen af 1. marts 1995, som forlænget ved brev af 1. april 1998 (SG(98)D/2708).
- (50) Kommissionen kan konstatere, at beslutningen af 31. marts 1998⁽³¹⁾, der blev meddelt Italien ved brev af 1. april 1998 som omtalt i betragtning 15, kun fornyer en del af bestemmelserne i beslutning 95/455/EF af 1. marts 1995 om bestemmelserne om nedsættelse i Syditalien af sociale bidrag, som påhviler virksomhederne, og skattefinansiering af nogle af disse bidrag⁽³²⁾.
- (51) Sidstnævnte beslutning omhandler for regionerne i Syditalien⁽³³⁾ en gradvis afvikling af nedsættelserne af de sociale sikringsbidrag (0 % fra den 1. december 1997). Endvidere skulle skattefinansieringsdifferencen i forhold til regionerne i Nord- og Mellemitalien afvikles således: 2 % fra den 1. januar 1998, 1 % fra den 1. januar 1999 og 0 % fra den 1. januar 2000.
- (52) Ovennævnte beslutning af 31. marts 1998 går imidlertid kun på den del, der vedrører nedsættelserne af de sociale sikringsbidrag. Herved besluttede Kommissionen, at beskæftigelsesstøtte, der ikke er i forbindelse med investering, og som består i et års fritagelse for sociale sikringsbidrag for virksomheder, der skaber nye arbejdspladser i bestemte italienske regioner, er forenelig med fællesmarkedet på grundlag af retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte⁽³⁴⁾.
- (53) Selskabet Sangalli er en ny virksomhed, der starter sit virke i 2001, når ovennævnte beslutning ikke længere finder anvendelse. De oprettede arbejdspladser er desuden knyttede til en investering. I dette tilfælde falder skattelettelserne og nedsættelserne af de sociale sikringsbidrag derfor ikke ind under en ordning, Kommissionen har godkendt.
- (54) Da nævnte lettelser og nedsættelser ikke er omfattet af en ordning, Kommissionen har godkendt, udgør de altså nye individuelle støtteforanstaltninger, hvis forenelighed med fællesmarkedet skal undersøges særskilt i lyset af deres egenart.

- (49) I svarbrevet i forbindelse med procedurens iværksættelse hævder de italienske myndigheder, at skulle de indrømme nedsættelser af sociale sikringsbidrag af almindelig art til fordel for selskabet Sangalli, ville de gøre det i overensstemmelse med Pagliarini/Van Miert-aftalen af 1. marts 1995, som forlænget ved brev af 1. april 1998 (SG(98)D/2708).
- (50) Kommissionen kan konstatere, at beslutningen af 31. marts 1998⁽³¹⁾, der blev meddelt Italien ved brev af 1. april 1998 som omtalt i betragtning 15, kun fornyer en del af bestemmelserne i beslutning 95/455/EF af 1. marts 1995 om bestemmelserne om nedsættelse i Syditalien af sociale bidrag, som påhviler virksomhederne, og skattefinansiering af nogle af disse bidrag⁽³²⁾.

- (51) Sidstnævnte beslutning omhandler for regionerne i Syditalien⁽³³⁾ en gradvis afvikling af nedsættelserne af de sociale sikringsbidrag (0 % fra den 1. december 1997). Endvidere skulle skattefinansieringsdifferencen i forhold til regionerne i Nord- og Mellemitalien afvikles således: 2 % fra den 1. januar 1998, 1 % fra den 1. januar 1999 og 0 % fra den 1. januar 2000.

⁽³¹⁾ EFT C 188 af 17.6.1998, s. 8.

⁽³²⁾ EFT L 265 af 8.11.1995, s. 23.

⁽³³⁾ I beslutningen var der fastsat en afvigende ordning for regionen Abruzzo.

- (55) De pågældende støtteforanstaltninger kan ikke være forenelige med fællesmarkedet i henhold til de i artikel 87, stk. 2, fastsatte undtagelsesbestemmelser, eftersom de ikke udgør støtte af social karakter til enkelte forbrugere og ikke har til formål at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, og heller ikke den i artikel 87, stk. 2, litra c), fastsatte undtagelsesbestemmelser finder anvendelse. Støtteforanstaltningerne kan heller ikke anses for at være forenelige på grundlag af de i artikel 87, stk. 3, litra b), c) og d), fastsatte undtagelsesbestemmelser, da de ikke skal fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse, afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi, fremme udviklingen af visse erhvervsgræne eller fremme kulturen og bevarelsen af kulturarven. Da støttemodtageren er etableret i en region, der er støtteberettiget i henhold til artikel 87, stk. 3, litra a), må Kommissionen analysere støttens forenelighed alene i lyset af sidstnævnte undtagelsesbestemmelse.

⁽³⁴⁾ EFT C 334 af 12.12.1995, s. 4. Ydelse af denne støtte sker på følgende betingelser:

- de arbejdstagere, der skal ansættes, skal være personer uden beskæftigelse
- de virksomheder, der ansætter dem, må ikke have afskediget personale inden for de seneste 12 måneder
- ansættelserne skal indebære oprettelse af en række nye arbejdspladser i forhold til det antal arbejdspladser, der var i virksomheden i de seneste 12 måneder inden ansættelserne
- aftalerne skal være uden tidsbegrænsning eller af så lang varighed, at der sikres en vis stabilitet i beskæftigelsen (beskæftigelsen skal være sikret mindst 12 måneder efter ydelsen af støtten). I tilfælde af kumulering med andre støtteforanstaltninger må det samlede støtteleb ikke overstige den højeste overgrænse i de ordninger, der finder anvendelse.

- (56) I de i betragtning 52 nævnte retningslinjer for beskæftigelsesstøtte står der i punkt 10, at disse udelukkende finder anvendelse på støtte, der ikke er forbundet med investering. Der står nemlig, at »investeringsstøtte, uanset om den beregnes ud fra hver nyoprettet arbejdsplads, eller om den omfatter tilskud til jobskabelse, ikke udgør en egentlig beskæftigelsesstøtte, da den ikke umiddelbart tager sigte på jobskabelse eller -bevarelse. (...) På baggrund af deres bestemmelse og deres varige virkninger på industristrukturen må disse støtteforanstaltninger betragtes som enhver anden form for investeringsstøtte og underkastes de samme normale vurderingskriterier som denne«.
- (57) Kommissionen må konstatere, at de arbejdspladser, der er oprettet i forbindelse med investeringen, allerede er taget i betragtning i forbindelse med den regionale støtteordning (lov nr. 488/92). Skulle Sangalli således modtage yderligere støtte til de nyoprettede arbejdspladser, lægges denne støtte til den investeringsstøtte, der er omfattet af nærværende procedure, hvilket vil føre til, at de overgrænser, der er fastsat for den pågældende støtteberettigede region, overskrides. Eftersom den højeste intensitet for den investeringsstøtte, der omhandles i lov nr. 488/92, svarer til den højeste intensitet for den pågældende støtteberettigede region, vil en kumulering med støtten i form af skattelettelser og nedsatte sociale sikringsbidrag medføre, at de højeste tilladte overgrænser overskrides, hvilket ikke vil være foreneligt med fællesmarkedet.
- (58) På baggrund af ovenstående betragtninger konkluderer Kommissionen, at støtten i form af skattelettelser og nedsatte sociale sikringsbidrag til fordel for Sangalli vil udgøre støtte, der ikke er foreneligt med fællesmarkedet, idet den ikke kan være omfattet af den pågældende undtagelsesbestemmelse.
- (60) Investeringsstøtten på 135,630 mia. ITL er i overensstemmelse med de betingelser og intensiteter, der er fastsat i lov nr. 488/92, som er en ordning, Kommissionen har godkendt. Denne støtte er derfor foreneligt med fællesmarkedet.
- (61) Det bidrag på 50 mio. ITL pr. arbejdstager, som Enisud vil kunne udbetale til Sangalli indeholder ikke støtteelementer som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, fordi det ikke indebærer anvendelse af offentlige midler, og valget af støttemodtager afgøres uafhængigt af de offentlige myndigheder.
- (62) Derimod udgør de skattelettelser og nedsættelser af de sociale sikringsbidrag, som de italienske myndigheder henviser til i deres brev af 6. maj 1999, støtte, der ikke er omfattet af beslutning 95/455/EF. Denne støtte skal kumuleres med de i lov nr. 488/92 omhandlede støttebeløb, idet der er tale om støtte, der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra a). Eftersom denne investeringsstøttes intensitet svarer til den højeste tilladte intensitet i den pågældende støtteberettigede region, vil kumulering med de øvrige støtteforanstaltninger i form af skattelettelser og nedsættelser af de sociale sikringsbidrag give anledning til overskridelse af de regionale overgrænser, der er godkendt af Kommissionen, hvorved støtten bliver uforeneligt med fællesmarkedet. De italienske myndigheder får derfor ikke tilladelse til at yde nævnte støtte til fordel for selskabet Sangalli.
- (63) På grundlag af oplysningerne fra de italienske myndigheder kan Kommissionen konstatere, at ingen statsstøtte er blevet udbetalt til støttemodtageren inden den endelige beslutning —

V. KONKLUSIONER

- (59) På grundlag af ovenstående betragtninger finder Kommissionen, at Agricolturas salg af grunde til Sangalli ikke indeholder støtteelementer, eftersom salgsprisen svarer til den pris, der blev fastsat ved en uafhængig syns- og skønsforretning, og til den, der for nylig blev betalt af andre virksomheder for lignende transaktioner. Endvidere kan anlægget af infrastrukturer på investeringsstedet ikke anses for at være en statsstøtteforanstaltning, idet infrastrukturerne er fælles for alle de virksomheder, der befinder sig i det pågældende industriområde, og de tariffer, der fastsættes for at dække de afholdte udgifter, anvendes uden forskelsbehandling på alle virksomhederne. Desuden vil udgifterne til de infrastrukturer, der udelukkende anvendes af de enkelte virksomheder, alene påhvile disse.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Agricoltura SpA's salg af grunde til Sangalli Manfredonia Vetro Srl, anlægget af fælles infrastrukturer på investeringsstedet og det bidrag, der vil blive udbetalt af Enisud SpA til fordel for Sangalli Manfredonia Vetro Srl for hver arbejdstager, der tidligere var ansat i et selskab i ENI-koncernen, og som ansættes af Sangalli Manfredonia Vetro, falder ikke inden for anvendelsesområdet for traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 2

Italiens støtte til Sangalli Manfredonia Vetro Srl på 135,630 mia. ITL er i overensstemmelse med lov nr. 488 af 19. december 1992 om en ordning for støtte med regionalt sigte, der er godkendt af Kommissionen.

Artikel 3

Italien kan ikke indrømme skattelettelser eller nedsættelser af de sociale sikringsbidrag til fordel for Sangalli Manfredonia Vetro Srl, eftersom sådanne foranstaltninger ikke er omfattet af en støtteordning, der er godkendt af Kommissionen, og udgør støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 4

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger det har vedtaget for at efterkomme beslutningen.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen
